

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาสำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปและอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. สรุปผลการวิจัย
4. อภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. ศึกษาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาสำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เปรียบเทียบความสามารถทางสติปัญญาของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาสำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2
3. ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการใช้ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาสำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2
4. ศึกษาความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการจัดประสบการณ์โดยใช้ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาสำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2

สมมติฐานของการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาสำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ความสามารถทางสติปัญญาของเด็กปฐมวัยหลังการจัดประสบการณ์โดยใช้ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาสำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์
3. คำนี้อะทธิผลของการจัดประสบการณ์โดยใช้ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาสำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีค่ามากกว่า 0.50 ขึ้นไป
4. ความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการจัดประสบการณ์โดยใช้ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาสำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากขึ้นไป

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาสำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.06 / 84.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้
2. ความสามารถทางสติปัญญาของเด็กปฐมวัยหลังการจัดประสบการณ์โดยใช้ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาสำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีความสามารถทางสติปัญญาทางหลังเรียนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. คำนี้อะทธิผลของการจัดประสบการณ์โดยใช้ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาสำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.6933 ซึ่งแสดงว่าความสามารถทางสติปัญญาเพิ่มขึ้นร้อยละ 69.33
4. ความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการจัดประสบการณ์โดยใช้ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาสำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากการศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาสำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาสำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นพบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.06/84.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้สร้างชุดกิจกรรมตามขั้นตอนและกระบวนการอย่างเป็นระบบโดยศึกษาเอกสาร แนวคิด หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดกิจกรรมเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างชุดกิจกรรม โดยคัดเลือกเนื้อหาที่เหมาะสม กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม ใช้สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วสร้างชุดการสอนที่มีเนื้อหาเข้าใจง่าย และมีองค์ประกอบที่ครบถ้วนสมบูรณ์ ศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ศึกษาคู่มือแนวการจัดกิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัยและได้ผ่านกระบวนการกลั่นกรองตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ และได้แก้ไขปรับปรุงจนถูกต้อง สมบูรณ์ และได้นำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการจัดประสบการณ์จริง และเพื่อเป็นการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จนมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ดี ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2541: 95) กล่าวว่า ชุดการสอน (Instructional Package) คือ สื่อการเรียนหลายอย่างประกอบกันจัดเข้าไว้ด้วยกันเป็นชุด (Package) เรียกว่า สื่อประสม (Multi Media) เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ บุญแก้ว วรรณหาเวช (2542 : 91) ได้กล่าวว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง สื่อการสอนชนิดหนึ่ง ซึ่งเป็นชุดของสื่อผสม (Multi Media) ซึ่งหมายถึงการใช้สื่อการสอนตั้งแต่ 2 ชนิด ขึ้นไปร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ตามที่ต้องการ สื่อที่นำมาใช้ร่วมกันนี้จะช่วยเสริมประสบการณ์ซึ่งกันและกันอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ชัยขงค์ พรหมวงค์ และคณะ (2551 : 14) ได้กล่าวว่า ชุดกิจกรรม เป็นสื่อประสมที่ได้จัดระบบการผลิตและการนำสื่อการสอนที่สอดคล้องกับวิชา หน่วย หัวเรื่อง และวัตถุประสงค์ เพื่อช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ รินนา ราชชารี (2552 : 99) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ผลการวิจัยพบว่า ชุดฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 มีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 นักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความสนใจในชุดกิจกรรมที่ได้เรียนอย่างรู้ และสนุกสนาน

กับการจัดกิจกรรมให้ความร่วมมือและกระตือรือร้นในการเรียนดีมาก สอดคล้องกับ ทิพพาร สุวรรณไครย์ (2553 : 161) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ตาม แนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมด้านการอ่าน และการเห็นคุณค่าในตนเอง ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ตามแนว การสอนภาษาแบบธรรมชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมด้านการอ่าน และการเห็นคุณค่าในตนเองของ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ความพร้อมด้านการอ่านของนักเรียน ชั้นอนุบาลปีที่ 2 หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบ ธรรมชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมด้านการอ่านของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 หลังเรียน ด้วยชุดกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ เพื่อเตรียม ความพร้อมด้านการอ่าน และการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการศึกษาความสามารถทางสติปัญญาของเด็กปฐมวัยหลังการจัดประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนา ความสามารถทางสติปัญญาสำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 พบว่า เด็กมีความสามารถ ทางสติปัญญาหลังเรียนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า การจัดประสบการณ์โดยใช้ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้ สามารถพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาของเด็กปฐมวัยได้ ทั้งนี้เกิดจากในขณะที่เด็กปฐมวัย เข้าร่วมกิจกรรมตามขั้นตอนของรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้ตามแนวคิดของ เฮวพา เคชะคุปต์ (2544 : 6 - 7) ได้สร้างขึ้นโดยมีพื้นฐานในการพัฒนาพหุปัญญาตามทฤษฎีของ Howard Gardner เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาศักยภาพและความถนัด ของผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่งสอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ โดยการให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมที่ ส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 8 ด้านซึ่งมีการจัดกิจกรรมตามหลักการ 5 ขั้นโดยใช้อักษรย่อว่า ACACA ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงด้วยตนเอง โดย การสนับสนุนของครู อันเป็นรูปแบบของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเด็กเป็นศูนย์กลาง (Learner – centered Approach) และกิจกรรมดังกล่าวเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมกระตุ้นให้เด็กแต่ละคน ได้แสดงออกตามความรู้สึกรักและความสามารถของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รจนา จันทร์ตัน (2551 : 63 - 64) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยใช้การจัดประสบการณ์ตามแนวคิดพหุปัญญาผลการศึกษพบว่า นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2

ที่เรียนรู้จากแผนการจัดการประสบการณ์พหุปัญญาที่มีพัฒนาการ โดยรวมและพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญาหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ รินนา ราชชารี (2552 : 99) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ บุญมา เชื้อกุลา (2552 : 109 - 112) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาและเปรียบเทียบความสามารถทางพหุปัญญา ด้านภาษา ด้านตรรกะ/คณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว ด้านดนตรี ด้านเข้าใจตนเอง ด้านเข้าใจผู้อื่น ด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2/2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญา มีความสามารถทางด้านภาษา ด้านตรรกะ/คณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านร่างกาย และการเคลื่อนไหว ด้านดนตรี ด้านเข้าใจตนเอง ด้านเข้าใจผู้อื่น ด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ เครือพันธ์ อุปโคตร (2553 : 103) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความพร้อมด้านคณิตศาสตร์และด้านภาษา ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ระหว่างการจัดกิจกรรม โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีพหุปัญญากับการจัดประสบการณ์ปกติ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีพหุปัญญากับการจัดประสบการณ์ปกติมีความพร้อมด้านคณิตศาสตร์ และด้านภาษา เพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ห้องที่จัดประสบการณ์โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีพหุปัญญา มีความพร้อมด้านคณิตศาสตร์และด้านภาษาสูงกว่าห้องนักเรียนจัดประสบการณ์ปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการจัดประสบการณ์โดยใช้ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาสำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.6933 ซึ่งหมายความว่า เด็กปฐมวัยมีความสามารถทางสติปัญญาเพิ่มขึ้นร้อยละ 69.33 ทั้งนี้เนื่องมาจากชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นกำหนดขอบข่ายเนื้อหาสาระได้ชัดเจนเข้าใจง่าย ใช้ภาษาได้เหมาะสม มีการกำหนดกิจกรรมเพื่อให้มาซึ่งคำตอบและองค์ความรู้ มีภาพประกอบการบรรยายเพื่อให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้นและมีแผนการจัดการประสบการณ์ประกอบชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ผ่านการถ่วงถ่วง ตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและหาประสิทธิภาพในหลาย

ขั้นตอน ซึ่งในขณะที่เด็กปฐมวัยเข้าร่วมกิจกรรมตามขั้นตอนของรูปแบบทฤษฎีปัญหาเพื่อการเรียนรู้ โดยมีด้วยกัน 5 ขั้นตอน ได้แก่ขั้นผู้เรียน ได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างจริงจัง (Active Learning) ขั้นผู้เรียน ได้ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มร่วมกับผู้อื่น (Cooperative) ขั้นผู้เรียน ได้วิเคราะห์กิจกรรมการเรียนรู้ (Analysis) ขั้นผู้เรียน ได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) และขั้นผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีความหมาย (Application) นั้นเป็นขั้นตอนที่ส่งเสริมให้เด็กได้มีโอกาสเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงด้วยตนเอง โดยการสนับสนุนของครู อันเป็นรูปแบบของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเด็กเป็นศูนย์กลาง (Learner – centered Approach) และมีจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน มีกิจกรรมและสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายช่วยให้เด็กได้ฝึกการใช้กระบวนการกลุ่ม มีการเชื่อมโยงความรู้ทำให้เร้าความสนใจ ไม่เกิดความเบื่อหน่ายระหว่างการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545 : 57 - 58) ได้กล่าวถึงข้อดีของชุดกิจกรรมที่มีต่อการเรียนการสอนว่า ส่งเสริมการเรียนรู้เป็นรายบุคคล โดยให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ตามความสามารถ ความสนใจ ตามเวลา และโอกาสที่เหมาะสม แก้ปัญหาการขาดแคลนครูผู้สอน เพราะชุดกิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเองและต้องการความช่วยเหลือจากครูผู้สอนไม่มากนัก ส่งเสริมการจัดการศึกษานอกโรงเรียน และการจัดการศึกษาตลอดชีวิตเพราะผู้เรียนสามารถนำชุดกิจกรรมไปเรียนรู้ได้ทุกสถานที่และตลอดเวลาไม่จำกัดชั้นเรียน สร้างความมั่นใจและลดภาระของครูผู้สอน เพราะการผลิตชุดกิจกรรมเตรียมไว้ครบจำนวนหน่วยการเรียนรู้และจัดไว้เป็นหมวดหมู่ทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ทันที ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง มีโอกาสฝึกฝนการตัดสินใจและการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มและช่วยให้ผู้เรียนจำนวนมากได้รับความรู้แนวเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สมจิต สวธนไพบุลย์ (2546 : 39) ได้กล่าวถึงข้อดีของการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ว่า ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนด้วยตนเองตามอัธยาศัยและความสามารถของแต่ละคน ช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครู ใช้สอนซ่อมเสริมให้นักเรียนที่เรียนไม่ทัน ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่าน ช่วยไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายจากการเรียนที่ครูต้องทบทวนซ้ำซาก สนองความแตกต่างระหว่างบุคคลไม่จำเป็นต้องเรียนให้พร้อมกัน นักเรียนคอยคิด ไม่มีผู้เยาะเย้ย นักเรียนไม่ต้องคอยฟัง การสอนของครู ช่วยลดภาระของครู ช่วยประหยัดรายจ่ายอุปกรณ์ที่มีนักเรียนจำนวนมาก นักเรียนจะเรียนเมื่อไรก็ได้ ไม่ต้องคอยฟังครูสอน การเรียนไม่จำกัดเวลาและสถานที่ ส่งเสริมความรับผิดชอบของผู้เรียน ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ รจนา จันทร์รัตน์ (2551 : 63 - 64) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยใช้การจัดประสบการณ์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญหา โดยมีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาแผนการจัดการประสบการณ์

พหุปัญญา ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อศึกษาค้นคว้าประสิทธิผลของแผนการจัดประสบการณ์พหุปัญญาที่มีต่อพัฒนาการด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา ชั้นอนุบาลปีที่ 2 และเพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ก่อนและหลังการใช้แผนการจัดประสบการณ์พหุปัญญา ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดประสบการณ์พหุปัญญา ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.04/81.85 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้แผนการจัดประสบการณ์พหุปัญญาชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีค่าดัชนีประสิทธิผลในการเรียนรู้เท่ากับ 0.5852 ซึ่งหมายความว่า แผนการจัดประสบการณ์พหุปัญญา ทำให้นักเรียนมีความก้าวหน้าด้านพัฒนาการร้อยละ 58.52 สอดคล้องกับ ครองใจ ขวัญเกษม (2552 : 84 - 85) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาความสามารถทางพหุปัญญาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยการจัดกิจกรรมตามรูปแบบ ACACA ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดประสบการณ์โดยการจัดกิจกรรมตามรูปแบบ ACACA ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 86.16/85.03 และมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7355 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนร้อยละ 73.55

4. ผลการศึกษาคความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการจัดประสบการณ์โดยใช้ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาสำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 พบว่า เด็กมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทั้งนี้เนื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการจากง่ายไปหายากตามลำดับขั้นตอนและต่อเนื่อง ครูคอยดูแลช่วยเหลือและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริงสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับความต้องการของเด็กปฐมวัย จึงมีความพึงพอใจในการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาสำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ สกลใจ วิบูลกิจ (2549 : 42) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพของอารมณ์ บุคคลที่มีต่อองค์ประกอบของงาน และสภาพแวดล้อมในการทำงานที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของบุคคลนั้นๆ สอดคล้องกับ รินนา ราชชารี (2552 : 99) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ผลการวิจัยพบว่า ชุดฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 มีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 นักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความสนใจในชุดกิจกรรมที่ได้เรียน อยากรู้และสนุกสนานกับการจัดกิจกรรม ให้ความร่วมมือและกระตือรือร้นในการเรียนดีมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 การนำชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ไปใช้ควรศึกษาหลักการและรายละเอียดในชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้ให้ละเอียดและเข้าใจก่อนและครูผู้สอนควรจัดเตรียมชุดกิจกรรม และอุปกรณ์ประกอบการปฏิบัติกิจกรรมไว้ให้พร้อมและเพียงพอสำหรับเด็ก เพื่อความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.2 ครูผู้สอนต้องเอาใจใส่อย่างจริงจังในการนำชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 นี้ไปใช้ควรแนะนำและดูแลเด็กให้ปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างเคร่งครัดก่อนที่จะเริ่มเรียนในแต่ละเรื่อง โดยครูควรเน้นให้เด็กตระหนักถึงความรับผิดชอบการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม มีการวางแผนการทำงาน ร่วมคิดร่วมทำงานและร่วมกันการสร้างความรู้

1.3 ครูผู้สอนควรจัดประสบการณ์ในชั้นเรียนอย่างหลากหลายเพราะจะทำให้เด็กเกิดความสนใจสนุกสนานและไม่เบื่อหน่ายซึ่งจะส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ดีขึ้นและเวลาที่ใช้สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้บางกิจกรรมอาจมีความคลาดเคลื่อนบ้างสามารถยืดหยุ่นเวลาได้ตามความเหมาะสม

1.4 การจัดประสบการณ์ ครูควรจัดแบ่งกลุ่มนักเรียนให้เป็นแบบกลุ่มคละความสามารถและความถนัด คือมีทั้งคนเก่ง ปานกลางและคนอ่อน เพื่อให้ให้นักเรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนที่อ่อนจะได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพและนักเรียนที่เก่งจะได้เพิ่มทักษะโดยการอธิบายและถ่ายทอดความรู้ให้เพื่อนในกลุ่ม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนาชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาในระดับชั้นอื่นๆ

2.2 ควรมีการชุดกิจกรรมการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาสำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ไปทดลองใช้กับนักเรียนหลายๆ โรงเรียนเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยต่อไป